

לונדון, 24.10.38

לחברי מרכז הספלה -

הגיע לידי הבוקר הפרוטוקול המסינוגרפי של ישיבתכם מיום 12.10.38 ואני רואה חובה לעצמי לעמוד על דברים אחדים שנשמעו בישיבה זו, אם כי בינתיים נשתנו כמה דברים (בפרטים - לא בעיקר!) והערותי אולי יהיו לאחר זמן, אבל הטבל העובר על כולנו - והוא לא יחלוף כה מהר! - מחייב כל אחד מאתנו להמנע מהכבדת המצב ומהגדשת הסאה של הקשי האישי שבו נתון כל אחד מאתנו, ולא להוסיף רוגז-שוא ובלתי-חברי על המרידות הנפשית שאינה קלה גם בלאו הכי.

בישיבתכם זו נשמעו הרבה חלונות על חוסר אינפורמציה. אידלסון,

כן-אהרון וגם כמה קבעו ש"אין אינפורמציה". אין אינפורמציה, אין לשום איש מאתנו אינפורמציה על הנעשה בחדרי הדריי של משרד המושבות ושל הקבינט הבריטי. אין לאיש

מאתנו אינפורמציה כמה שנעשה בחדרי לבו של מיניסטר המושבות וחבריו. ואת

האינפורמציה שאין לנו - אין אנו יכולים לתת לשום איש ולשום מוסד. מה שידוע לנו -

אותו אנחנו מספרים. יומני נשלח כמעט יום יום לחבר המחלקה המדינית בירושלים, שהוא

חבר הספלה. העתק מכל מכתבי (הפוליטיים) אני שולח לאחד מחברי מזכירות הספלה

וההסתדרות, שכני הקרוב ביותר בשכונת הפועלים, דוד רטז, ואני מניח שאין הוא מעלים

אותו בכיסו.

ב"הבוקר" יש כנראה אינפורמציה נוספת - היא לא ידועה לי, כי אני

מסמיק לקרוא את "הבוקר", ואין צורך שאני אספר לכם התעלוטות של "הבוקר", אתם

מקבלים עתון זה שבוע ימים לפני.

לאידלסון היתה חלונה נוספת: אין הוא יודע 'כאיזה כיוון פועלים בלונדון

-/-

ומה עושים שם אנשינו".

לא אדבר בשם אנשינו. כולם סופרים מהירים, ומה שיש להם לכתוב לכס /

יכתבו. אני רוצה להגיד מהו "הכיוון" שלי: "לא רק טלחה על מכסימוס עליה",

בדיוק כחשדו של אידלסון.

אני מניח שאידלסון יאמין לי אם אומר שאני רוצה לא פחות מכנו במכסימוס של עליה.

אבל לי לא די הרצון שלי והרצון של אידלסון. אני רוצה לא רק שיהודים ירצו

בעליה - אלא אני רוצה בחנאים ומסיבות פוליטיים שיאפשרו ויסמכו עליה. לשם כך,

(47) לדעתי, דרושה מדינה יהודית, לכל הפחות בחלק של הארץ. אבל, אהה! גם כאן לא

מספיק רצוני. כי רצון זה נוצח על ידי רצון "השוללים" - היהודים והערבים והאנגלים.

נוצח - לפי שעה! ודעתי הברורה היא שאם א"י תשאר תחת הפקידות הבריטית כאשר היחה

עד עכשיו, בשל^מוחה, כמו שרצה אידלסון, לא תהיה עליה רחבה, לא תהיה בשום אופן,

אם כי אני אכשיך בכל כוח רצוני לרצות בה. זוהי אולי דעה מוטעית, אבל איני יכול

לשנות דעתי, לאחר שאני יודע שהיא נכונה. ו"הכיוון" שלי - כל עוד יש איזה שביב

של תקווה - לעשות כל מה שיכול בן המוחה לעשות למען הקום במהרה בימינו מדינה

(48) יהודית. זהו, לפי הכרתי את תנועתנו והתנועה הציונית והקם היהודי, הרצון הבורר

של רובם הגדול, ודעתו של אידלסון היא רק דעה מיעוט לא גדול, ולכן אפילו מבחינה

פורטלית יש הרשות ויש החובה לעשות כל מה שבידי אדם לעשות למען הביא לקונגרס

הציונות הצעה מוטמכת מטעם הממשלה האנגלית ליסוד מדינה יהודית בחלק מן הארץ.

חוששני - שלא יעלה הדבר בידינו להביא הצעה כזו לקונגרס הקרוב, כי יש

"שוללים" הקובעים. אבל - את התרעומת הצרופה בדברי אידלסון אני דוחה, אין הוא

צריך לחשוש בנשיה למדינה בחלק מן הארץ. הסנדס של הקונגרס הציוני לא נתבטל;

לאסוננו פוטלת אנגליה את רעיון המדינה היהודית. לאידלסון אין רשות לפסול -

45 יש לו הרשות להתנגד, אבל אין לו זכות לדרוש טבי שהוא הפועל בשם התנועה שברצונו

81082100./.

יסתלק מרעיון המדינה.

אני מקבל את צניעותו של החבר יבנאלי. אינני רואה את המרכז ואת חבריו
בהנהלה כעם העברי. נחנשא קצת פחות! ברבעים המרים והאיומים האלה – מי יודע כמה
שנים "רבעים" אלה ימשכו – ננסה, כל אחד מאתנו, לעשות את חובתנו כבנים לעם, לא
כאדוניו. ואיני גורס את המימרות הנשמעות כל כך רבות בישיבות המוסדות המפלגתיים
שלנו – שהכל תלוי בנו, בהחלטתנו ובהכרעתנו.

המרכז שלנו חטא לא פעם שנטל על עצמו להכריע לא רק בשם המפלגה, אלא
בשם התנועה הציונית. המרכז הפך את הוראות הקונגרס (שנתקבלו פה אחד בסיעה
הקונגרסאית שלנו), שהנהלה מנהלת מו"מ על הקמת מדינה יהודית בחלק מן הארץ, והוא
הורה היתר להביא את הוויכוח הפנימי שבין ציונים להכרעה ועדה אנגלית.

ההיתר הזה שניתן בניגוד להחלטה פה-אחד של ההנהלה הציונית שנבחרה מטעם
כל הקונגרס, – שבר את קו הקונגרס והרס את הנציגות הפוליטית המעטה שניתנה לעם
היהודי במנדט.

הותרה הרצועה – וכל "שולל" נתן נשק אנטי-ציוני בידי ועדה אנגלית
להצדיק את ההתכחשות של הממשלה האנגלית להנהיגותה מיולי 1938 "שהיהודים בא"י
לא יהיו עוד חיי מיעוט" ושהבית הלאומי יהפך למדינה יהודית שחיה לה קונטרול
במורה על עליה יהודית.

מרכז המפלגה אחראי לכך שציונים הגידו לממשלה שעליה ללמוד מצ'חוסלובקיה
ולא היצור כודטים בא"י. דבר זה יותר נוח לשמוע ולקיים – מאשר מקסימום עליה
ומדינה יהודית.

מוסד מפלגתי שלנו אחראי לכך שנעשה שרק חמור ומסוכן בהנהלה וב"שוב
ע"י נטילת רשות לעצמו לפעול מאחורי גבה של ההנהלה בדבר מדיני שרק ההנהלה
טוסכת לו, ושהוא, לפי הכרחי העסק, מסכן את כיבושנו הפוליטי החיוני ביותר
בשתי שנים אלה: את 4 זיון היהודים.

הח"בן-אהרון דיכר על עלבוננו כחבר המזכירות - עלבון אי ידיעתו המצב
הפוליטי. איש - נוטה לי - אינו יודע יותר ממנכ"ל. בכל אופן - אני לא יודע מה
שהוא אינו יודע. אני יודע שקיצצו את העליה ויקצצו אותה. אני יודע שלא יהיה
"מנדט מחוקק" אלא גרוע. אני יודע שלא תהיה עכשיו מדינה יהודית. איני יודע אם
לא תהיה חלוקה.

הפילת השוללים שלנו עשתה לפי שעה רק מחצה. לא יקימו מדינה יהודית -
אבל חלוקה עלולה לבוא. איני אומר שהיא תבוא, אין גם לי ~~אם~~ אינפורמציה. אבל
אני חושש שהיא תבוא, לא שבירת הקו של הקונגרס הביאה לידי כך, זהו נצחונם של
השוללים הערבים - אם כי קראתי שכמה מחברי הוה"מ המצומצם ראו כנרצצתם כמצחצים
אף הם.

אני מציין לשבתו של אידלסון שבוה"ם לא הריע כמנצח. אבל חובתי להעמיד
אותו על מעותו אם הוא סבור שהוויכוח הפנימי נסתיים. ועדה וודהד אינה פוסקת
שאלות ציוניות. אחדים מהשוללים עשו אותה למכריעה. התנועה הציונית רצחה
בהכרעה של הקונגרס, והקונגרס לא הכריע נגד מדינה. הסקנות של ועדה וודהד אינן
נושלות מההנהלה יפוי-הכוח שמסר לה הקונגרס. ועדת החלוקה נתנה כמובן מכה אנושה
לאפשרויות של מדינה יהודית - אחרים אולי יאמרו מה ניצחת, - אבל כל זמן שקונגרס
ציוני לא סל את הרעיון הזה, וכל זמן שהאפשרות קיימת (ולדעתי היא קיימת)

./.

08138150

אעשה כל מה שאוכל למען שהדבר יתגשם.

אֲנִי אֶחָד מֵעַמּוֹת הָעוֹלָם. אֲנִי כְּשֶׁלְעֶצְמִי סָבוּר
שֶׁגַם בְּלִי הַשּׁוֹלָלִים הַצִּיּוֹנִים הִתְחַלְתִּי הוֹעֵדָה מְגִיעָה לְמַסְקָנֹת אֲנִשִּׁי צִיּוֹנִיּוֹת, אֲבָל לֹא הִיא
רִשְׁאִי שׁוּם צִיּוֹנִי לְהַקֵּל אֶת מְלָאכְתָּם שֶׁל מְהַנְדִּינוֹ (וְאִידֵּלסוֹן וְרֵאִי יוֹדֵה שֶׁלֹּא מְטַעֲמִים
צִיּוֹנִים עָסְלוּ הוֹעֵדָה אֶת הַמְּדִינָה הַיְּהוּדִית), וְהַמְּרָכֵז נוֹשֵׂא בְּאֲחֵרִיּוֹת עַל הַתְּרַת הַרְצוּעָה
וְשִׁבְרִית הַקוֹ שֶׁנִּקְבַּע בְּקוֹנְגְרֶס.

קִפְלֵן הַבְּסִיחַ שֶׁלֹּא מְנַהֲלִים שׁוּם מו"מ "מֵאַחֲרֵי הַפְּרָגוּד". בְּמִידָה שֶׁתְּהִיָּה
אֲפִשְׁרוֹת אוֹבִי־קְסִיבִית לְנַהֵל מו"מ עַל הַקֶּמֶת מְדִינָה יְהוּדִית בְּחֶלֶק מִן הָאָרֶץ - הוּא לֹא יִתְנַהֵל
מֵאַחֲרֵי הַפְּרָגוּד, אֲלֹא בְּסִמְכוֹתוֹ שֶׁל הַקוֹנְגְרֶס. בְּכָל אֹפֶן אֲנִי לֹא אֲחִמִּיץ שׁוּם שָׁנָם - אִם
יְהִיָּה כֹזֶה - לְמַעַן הַשְׁגַּת עֲמֻדָה חִיּוּבִית מִצֵּד הַמַּמְשָׁלָה בְּשֶׁאֵלֶּה הַמְּדִינָה הַיְּהוּדִית.

הָעֵרָה אַחַת לְדַבְּרִי י. בְּרָץ: הַגִּיעָה הַשְּׁעָה שֶׁחֲבָרִינוֹ לֹא יִבְנוּ עַל מִסְרָה
הַנִּפְלֻטָּה מִפִּי מִינִיסְטֶר, אִם מ.מ. אִמְרָ לַחַיִּים שֶׁהִיִּסִּיב לַעֲנוֹת לְסוֹוִיֵּדִי - אֵין מִזֶּה שׁוּם רֵאִיָּה
שֶׁהַמַּמְשָׁלָה הִיא אֲתָנוּ. הָאֵמֶת הַמֶּרָה הִיא שֶׁאֵין הַמַּמְשָׁלָה אֲתָנוּ, וְהַמַּצֵּב חֲסוֹר מֵאֵין * כְּמוֹהוֹן
בְּלִי כָּל הַכְרָזָה עַל "מַעֲמַד שֶׁל מִיעוּס" מְקַצֵּצִים הָעֲלִיָּה וְגוֹזְרִים עֲלֵינוּ בְּדִיעְבָּד מַצֵּב שֶׁל מִיעוּס.
כָּל שָׁנָה שְׁעוֹבֶרֶת בְּלִי עֲלֶיהָ רַחֲבָה - מְרַבֶּה הַיִּשׁוּב הָעֲרָבִי וּמַגְדִּילָה הַרִיב שְׁלוֹ.

וְאִינִי רוֹאֶה כָּל שָׁנָם לַעֲלִיָּה רַחֲבָה אִם תִּכְנִיָּה הַמְּדִינָה הַיְּהוּדִית תִּתְבַּטֵּל.

יֵשׁ עוֹד הָעֵרָה אַחַת בְּדַבְּרִי י. בֶּן-אַהֲרֹן שְׁדוֹרֶשֶׁת חֲשׁוּבָה. חֲשׁוּבִית זֹאת
לְכַפְלָגָה כְּשֶׁאֲשׁוּב לְאָרֶץ. הוֹוִיכּוֹחַ שֶׁיֵּשׁ לִי עִם הַמְּרָכֵז עַל הַמַּצֵּב הַמַּפְלָגָה - צָרִיךְ לַהֲעֲשׂוֹת
בְּרַחֲבֵי הַמַּפְלָגָה, וּבִקְרֹב, אֲנִי מְקוּוֹה, תְּהִיָּה לִי הַאֲפִשְׁרוֹת לַעֲשׂוֹת זֹאת.

בְּבִרְכָּה. ד.ב.ג.